

МОЛОДІЙ КОМУНАР

Орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМУ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Виходить з 5 грудня 1982 р.

Субота, 22 січня 1983 року

№ 10 (3208).

Ціна 2 коп.

ЗИМОВИЙ ДЕНЬ ХЛІБОРОБА

Оцінку ставить поле

Згадаймо, ровеснику, гарячі дні минулорічних жнив. Молоді комбайнери області прагнули на кожному комсомольському гектарі швидко і сповна взяти вирощений урожай. На початку серпня, коли трудове суперництво жнивирів досягло найвищого напруження, ми вітали з трудовою перемогою комбайнера радгоспу «П'ятихатський» Петрівського району Андрія Трюхана, який і цього разу в числі перших видав з бункера свого «Кодоса» 10 тисяч центнерів зерна. Героя ювілейних жнив поздоровили з успіхом обком Компартії України та облвиконком, обком комсомолу. Рекордними показниками завершив молодий комбайнер збирання хліба. А невдовзі, скромно промовчавши про свою високу професійну майстерність, Трюхан сказав, що впродовж усіх днів збиральної він прагнув максимально використати технічні можливості комбайна. І машина не підвела. Це, мовляв, усі мої секрети успіху.

От що значить вчасно і надійно підготувати техніку до роботи! Саме забезпечуючи її високоякісний ремонт, молоді механізатори мають можливість використовувати машини з найбільшою віддачею, по-ударному завершувати кожен етап сільськогосподарських робіт. В цьому з року в рік переконує досвід передових комсомольсько-молодіжних тракторних бригад, ланок, окремих молодих виробничників. Нині механізатори Новоукраїнського району взяли підвищені соціалістичні зобов'язання по достроковій і високоякісній підготовці сільськогосподарської техніки до польових робіт 1983 року. Обком Компартії України схвалив цей патріотичний почин, що швидко дістав палку підтримку в кожному колективі механізаторів.

Ініціатори дотримують слова. З-поміж інших по-ударному готує техніку до роботи і колектив комсомольсько-молодіжної тракторної бригади В. Колісника з колгоспу «Дружба», молоді ремонтники колгоспу «Росіа» та багатьох інших господарств району. Це важливе питання постійно на контролі сільських комітетів комсомолу, прожектористів, активу.

З такою ж відповідальністю ставляться до організації швидкого і високоякісного ремонту машин і комсомольські організації багатьох райсільгосптехнік. Так, молоді робітники Носівської майстерні Вільшанської райсільгосптехніки щодня задають на склад готової продукції надійно полагоджені диски для зернових сіялок господарств області. В цьому колективі за прикладом

москвичів широко розгорнувся рух за зміцнення трудової дисципліни, чітку організацію праці, виведення досвіду передовиків і новаторів виробництва.

З перших днів ремонту комітет комсомолу колгоспу «Дніпро» Світловодського району взяв під контроль дотримання строків і якості лагодження техніки в центральній майстерні. Систематичний аналіз виконання щоденних завдань дає можливість оперативну усувати вузькі місця в цій відповідальній роботі, дисциплінує кожного ремонтника, сприяє зміцненню колективної відповідальності за успіх спільної справи. Із значним випередженням графіка ремонту трудяться в ці зимові дні і механізатори колгоспу імені Кірова Долинянського району, визнані недавно переможцями районного місячника підготовки до весни. Крім того, всі вони в школах передового досвіду поглиблюють свої знання індустріальних технологій вирощування просапних. Одне слово, молоді ремонтники по-ударному трудяться там і тоді, де і коли сільські комітети комсомолу дбають про забезпечення високої дієвості соціалістичного змагання, турбуються про поліпшення їхніх виробничих умов і відпочинку, повсякчас контролюють трудову дисципліну, якість роботи.

Можна було б назвати чимало й інших адрес такого досвіду роботи первинних. Однак аналіз стану справ у підготовці техніки свідчить, що, взявши добрий старт, багато комітетів комсомолу допустили серйозне відставання у цій справі. Перше, ніж у минулому році, в ряді районів ремонтують трактори, зернові комбайни, а подекуди ще не налагодили всієї ґрунтообробної техніки. Причому, готовність тракторів Т-150К в області становить лише 76 процентів.

Ось чому райкомам, міськкомам, сільським комітетам комсомолу необхідно вжити невідкладних заходів до завершення підготовки сільськогосподарських машин до надійної експлуатації. Назріла потреба хід цієї справи обговорити на комсомольських зборах, провести взаємоперевірки, рейди комсомольських «прожектористів», заслухати на засіданнях комітетів і бюро звіти керівників і групкомсортів комсомольсько-молодіжних колективів, ланок ремонтників. Не менш важливо проаналізувати хід мехобслуговування завдань по направленням молодих людей на курси трактористів. Адже весна не за горами. І проведення польових робіт у стислі строки, при високій якості може бути забезпечене лише при достатній кількості кваліфікованих кадрів.

Цими днями опубліковані соціалістичні зобов'язання трудящих ордену Леніна Кіровоградської області на 1983 рік. Маємо забезпечити в господарствах валовий збір зерна 3028 тисяч тонн, цукрових буряків — 3720, сояників — 271, овочів — 130, картоплі — 60 тисяч тонн. Великі і відповідальні завдання! Справа честі сільських юнаків і дівчат, робітників ремонтних і машинобудівних підприємств забезпечити своєчасну і високоякісну підготовку до польових робіт, внести свій гідний вклад у реалізацію Продовольчої програми.

● ТЕХНІЦІ — НАДІЙНУ ГОТОВНІСТЬ

● КМК ДБАЮТЬ ПРО ВИСОКУ ОРГАНІЗОВАНІСТЬ І ЗМІЦНЕННЯ ТРУДОВОЇ ДИСЦИПЛІНИ

● ДО ВЕСНИ — ПО-ГОСПОДАРСЬКИ

Турбота про майбутній врожай

По-господарськи готуються до весни механізатори відділка № 1 колгоспу «Родина» Долинянського району, де бригадиром тракторної бригади Петро Петрович Ткаченко. Торік хлібороби зібрали по 33,7 центнера озимої пшениці, кукурудзи — по 33,6 центнера. Кожен зимовий день сповнений турботами про те, щоб одержати передбачений валовий збір зерна. Вагому частку ремонтних робіт виконують комсомольці і молодь. Вже полагоджено посівні і ґрунтообробні машини, відновлюються трактори й зернові комбайни. Добре працюють комсомольці Володимир Сметана, Віктор Науменко. Повернувшись з армії в рідне село, Володимир Ребинчак сів за кер-

мо Т-74. Техніку, яка за ним закріплена, відремонтував раніше наміченого строку.

На знімках: комсомолец Володимир РЕБИНЧАК; посівна техніка на лінії готовності; комсомольці водії автомашин (зліва направо): Віктор НАУМЕНКО та Анатолій ІВАСЮК.

Текст і фото В. ГРИБА.

Будуть овочі

Багато роботи взимку у дівчат з комсомольсько-молодіжного колективу колгоспного тепличного комбінату (керівник З. Н. Турецька, групкомсорт Галина Базилишина). І вони завжди справляються зі своїми завданнями. Причому, минулого року значно перевищили план по продажу овочів.

Сьогодні члени КМК закладають шкільку огірків, помідорів та цибулі на одному гектарі закритого

ґрунту. Кожна старається зробити свій внесок для майбутнього врожаю.

Л. М'ЯСНИКОВИЧ,
член комітету комсомолу колгоспу «Україна».
Кіровоградський район.

Вивозять органіку

Турботою про хліб третього року одинадцяті п'ятиріччя пройнятий кожен робочий день молодих механізаторів нашого колгоспу. Вони активно включилися у вивезення орга-

нічних добрив на поля, добувають високої продуктивності праці.

На 115—120 процентів виконують денні норми комсомольці Сергій Безверхній, Олександр Мосінов і Володимир Доценко. За останні чотири дні трактором К-700 і двома Т-150 з причепами хлопці вивезли 3360 тонн поживи на лан площею 120 гектарів.

Н. ПОЛИЩУК,
секретар комсомольської організації колгоспу імені Леніна.
Вільшанський район.

Усі члени комсомольсько-молодіжного колективу сантехнічного відділу інституту «Укрколгосппроект» об'єднані в колективі проєктування Ленінського заліку. Цими днями в колективі пройшла громадсько-політична атестація, під час якої від-

філіалу. Найскладнішу проєктну документацію він завжди виготовляє вчасно і високоякісно. Його пропозиції і зауваження завжди слушні, економічно вигідні. Про це свідчить хоча б той факт, що в 1979—1980 роках за пропозицією КМК буди-

тний спосіб монтажу сантехнічного обладнання на важливих сільськогосподарських об'єктах і дав змогу міжколгоспбудівцям зекономити 37 тонн сталі, велика заслуга молодого спеціаліста Люби Смирнової. — Колективні й індивіду-

ЗАВДАННЯ

ЛЕНІНСЬКИЙ ЗАЛІК

булася принципова розмова про можливість всіх і кожного. Пункти особистих комплексних планів молодих проєктувальників конкретні й реальні.

Ось у бригадира КМК Володимира Ніколайчука записано: «Підтвердити звання ударника комуністичної праці». Звітуючи перед комсомольцями філіалу інституту, Володимир доповів: «Звання ударника комуністичної праці підтвердив. Виробничі завдання — особисті й колективні — виконані на 100 процентів, від впровадження у виробництво наших проєктів фондододача зросла на 65 копійок від планового рівня...»

Творчий підхід до дорученої справи вирізняє цей КМК серед усіх колективів

НА ЗАВТРА

вельники звели 19 об'єктів, де компресорні насосні станції і споруди механічної очистки були адало поєднані і взаємозв'язувалися. Це дозволило щороку заощаджувати на будівництві таких об'єктів 29,7 тисячі карбованців.

Відтоді застосування ефективних варіантів комплектування сантехнічного обладнання під час проєктування об'єкту стало для мене і моїх товаришів нормою в роботі, — розповідала атестаційній комісії Люба Смирнова, групкомсорг колективу, висококваліфікований проєктувальник. У тому, що КМК розробив ефек-

альні соціалістичні зобов'язання, які ми захищали в грудні, високі, але реальні. Пропоную покласти їх в основу особистих комплексних планів на наступний етап Ленінського заліку, — говорить бригадир В. Ніколайчук.

Його підтримали товариші. І запропонували мінішнього року зекономити 40 тонн сталі. Разом подумали й над іншими розділами особистих комплексних планів.

О. ПЕРЛЮК,
секретар комітету комсомолу обласного міжколгоспного об'єднання по будівництву.

Сестри Люба та Люба ЗАПОРОЖЕЦЬ, семикласниці Добровеличківської восьмирічної школи, почали третю чверть успіхами в навчанні, активною участю в громадській роботі.

Фото В. ГРИБА.

У НАШИХ БАШКИРСЬКИХ ДРУЗІВ

СПІЛЬНІ ТУРБОТИ, ОДНА МЕТА

Здається, зовсім недавно, в травні 1980 року, на місці будівництва газоконпресорної станції «Шаранська» був забитий перший кілочок. А сьогодні поряд з будівельниками трудяться й експлуатаційники: вже успішно функціонують дві черги станції, в стадії завершення — третя. Комсомольсько-молодіжна бригада монтажників Касіма Ісламгулова з ПМК-7 тресту «Туймазанафтобуд» робить усе можливе і, здавалося б, неможливе (наприклад, протягом двох з половиною років щомісяця виконує дві-три виробничі норми), щоб достроково завершити монтаж газостановок третьої черги. Молоді будівельники міцно утримують перехідний Червоний прапор Башкирського обкому ВЛКСМ і обкому профспілок, стали володарями призу імені Героя Соціалістичної Праці М. Саніярвої.

Зовсім інші, ніж у будівельників, обов'язки й завдання у молодих експлуатаційників. Комсомольсько-молодіжна зміна лінійно-виробничого управління магістральних газопроводів, яку очолює бригадир Раміль Багаутдінов, забезпечує чітку роботу складної апаратури. Ма-

шиністи технологічних компресорів Володимир Нікітін, Равіль Нурієв, Забір Валеев щодня добираються високих виробітків, по праву вважаються кращими експлуатаційниками в управлінні.

І будівельників, і експлуатаційників об'єднують спільні турботи, одна мета — поставити сибірський газ на службу п'ятиріччя.

Д. ХАЙДАРОВ,
Шаранський район.

У ЦЕНТРІ УВАГИ— ГРОМАДСЬКО- ПОЛІТИЧНА АТЕСТАЦІЯ

Комсомольська організація виробничого об'єднання «Салаватнафтооргсинтез» нараховує більше трьох з половиною тисяч комсомольців. Усі вони — учасники Ленінського заліку. Готуючись до громадсько-політичної атестації, комітет комсомолу створив атестаційні комісії на кожній виробничій ділянці, склав графік проведення атестації.

Частина учасників Ленінського заліку виробничого об'єднання уже атестована. Пропозиції і критичні зауваження, висловлені комсомольцями під час громадсько-політичної атестації, взяті до уваги

комітетом комсомолу. Їх реалізація допоможе удосконалити форми і методи проведення Ленінського заліку.

Є. БОБРОВ,
секретар міському
ВЛКСМ.
М. Салават.

ЗА ПІДСУМКАМИ ЗМАГАННЯ

Кришталеві вази з написами «Кращому молодому землеробу» і «Кращому молодому твариннику» вручені механізаторові радгоспу імені 50-річчя Башкирської АРСР Рашіту Усманову і доярці колгоспу «50 років Жовтня» Зульфірі Мухаммадєєвій.

Рашіт Усманов — механізатор широкого профілю, комсорг відділку, член райкому комсомолу.

Зульфіра Мухаммадєєва — член комсомольсько-молодіжного колективу доярок. Зобов'язавшись одержати торік по 2600 кілограмів молока від корови, вона подолати тринадцятий рубіж.

Рашіт і Зульфіра вийшли переможцями районного молодіжного змагання на пам'ятні призи імені XIX з'їзду ВЛКСМ, яке тривало усі 12 місяців минулого року.

Р. РАКІМОВ,
секретар райкому
комсомолу.
Альшеевський район.
Добірку за матеріалами Башкирської газети «Ленинец» підготувала Н. ЧЕРНЕНКО.

У ПОХІД, ТИМУРІВЦІ!

Певно, не знайдеться в нашій країні школяра, котрий не любив би творів чудового дитячого письменника Аркадія Петровича Гайдара.

Наша районна дитяча бібліотека має немалу кількість томів А. П. Гайдара, і жоден з них не залежується на полицях абонементного і читального залів.

Першокласники просять «Блакитну чашку», «Чука і Гека», старші школярі — «Долю барабанщика», «Військову таємницю», «Р.В.С.». Працівники бібліотеки постійно проводять літературні огляди, на яких знайомлять учнів з творчістю письменника. Помічало, що після таких оглядів школярі вимогливіше, уважніше вибирають книги, цікавляться не лише художніми творами, а й біографічними нарисами.

Тижневому відбувся черговий огляд творчості Аркадія Петровича для

третокласників СШ №2 і 6. Жодної книги А. Гайдара не залишилося того дня в абонементному залі. Учні з «Б» класу Сергію Концеву, Василь Шур, Оленка Лихошерст ще й записалися на чергу — бажають прочитати якомога більше творів улюбленого автора.

Частенько забігають у бібліотеку тимурівці різних шкіл міста Олександрії і району. То просять допомогти написати сценарій збору загону, то беруть книги у підшефний дитячий садок. Наші постійні гості — члени штабу «Тимур» десятирічки № 6. Нині у піонерській дружині цієї школи знову діє пошукова операція «Піонерська слава». Її відновили члени штабу тимурівців, щоб допомогти ветеранам Великої Вітчизняної війни 14-го і 15-го мікрорайонів міста.

Не раз семикласники були свідками зустрічей ро-

дини Шмідтів із їхніми однопольчанами. Багато цікавого і повчального дізналися юні тимурівці з розповідей ветеранів.

Випадково я познайомилася з однією бабусею, і дізналася, що до неї приходять на поміч учні 5 «Б» класу тієї ж СШ №6 Сашко Сапожнік, Сергій Небесний і Сергій Котик. Хлопці вміло полагодили дах, підремонтували стелю у будинку старенької, попоралися на подвір'ї.

Недавно учні 7 класу восьмирічки № 4 підготували для п'ятикласників і шестикласників урочистий вечір, присвячений 79-й річниці з дня народження Гайдара. Учасники вечора взяли участь у вікторині «Гайдар крокує попереду».

Н. КОСТЕНКО,
заступник директора
Олександрійської районної дитячої бібліотеки.

МОЛОДИЙ ПЕДАГОГ НА СЕЛІ

ВУЛИЦЮ НАЗВУТЬ УЧИТЕЛЬСЬКОЮ

Щороку на роботу в Кіровоградську область одержують направлення 1200 молодих вчителів. 200 з них, на жаль, до місця призначення не доїжджають. Причини різні. Але чи не пайчастіше — «Відсутнє житло». Невлаштування побути, про яку незрозуміло чому кажуть молодому педагогові майже в останню чергу, грає немаловажну роль у тому, що вчорашні студенти застрягають в сільській школі не довше необхідних після навчального закладу трьох років.

Мілу Скрипиченко вважали тутешньою. Дівчина родом із села Докучаєвого Устинівського району. Не сам, а з нареченою Гамілою, теж педагогом. Спочатку були настроєні відпрацювати призначений строк, і все. Та ось Володимир Петрович зустрівся з директором радгоспу Анатолієм Олексійовичем Петренком.

— Потрібні нам учителі. Залишайся. Не пожалкуєш. Одружуйся. Квартиру дамо. А у жнива, приходить працювати на поле. Так появилася в Кришчівському селі одне вчительське подружжя. І все сталося так, як говорила Петренко. Дирекція радгоспу урочисто вручила молодій парі ключі від квартири. «А кожній жінці на поля радгоспу виходить іще один скіпаж — учительський».

А от Ярославна Іванівна Шкільна родом із Тернопільщини. Закінчила Чортківське педучилище і приїхала за розподілом в Устинівський район. Запропонували Кришчівське. У школі зустріли її привітно і доброзичливо. Прикріпили до вчителів-наставників Г. Г. Абрамової і К. Т. Власенко. Тому особливих труднощів у роботі не було. Відчувала себе щасливою. Адже займалася тією справою, про яку мріяла. Тут і заміж вийшла за місцевого хлопця.

Знайомлячи мене із новобудованим селом, М. М. Кодрул показав вулицю, яка виростає буквально за кілька років. На ній сорок чотири нових житлових будинки. Їх спорудив радгосп для своїх робітників. У кількох із них живуть педагоги. Незабаром у селі з'явиться ще одна нова вулиця, де теж одержать житло вчителі. Хотілося б назвати її Учительською.

Т. КУДРЯ,
спецкор «Молодого комунара».

Устинівський район.

Мілу Скрипиченко вважали тутешньою. Дівчина родом із села Докучаєвого Устинівського району. Не сам, а з нареченою Гамілою, теж педагогом. Спочатку були настроєні відпрацювати призначений строк, і все. Та ось Володимир Петрович зустрівся з директором радгоспу Анатолієм Олексійовичем Петренком.

— Потрібні нам учителі. Залишайся. Не пожалкуєш. Одружуйся. Квартиру дамо. А у жнива, приходить працювати на поле. Так появилася в Кришчівському селі одне вчительське подружжя. І все сталося так, як говорила Петренко. Дирекція радгоспу урочисто вручила молодій парі ключі від квартири. «А кожній жінці на поля радгоспу виходить іще один скіпаж — учительський».

А от Ярославна Іванівна Шкільна родом із Тернопільщини. Закінчила Чортківське педучилище і приїхала за розподілом в Устинівський район. Запропонували Кришчівське. У школі зустріли її привітно і доброзичливо. Прикріпили до вчителів-наставників Г. Г. Абрамової і К. Т. Власенко. Тому особливих труднощів у роботі не було. Відчувала себе щасливою. Адже займалася тією справою, про яку мріяла. Тут і заміж вийшла за місцевого хлопця.

Знайомлячи мене із новобудованим селом, М. М. Кодрул показав вулицю, яка виростає буквально за кілька років. На ній сорок чотири нових житлових будинки. Їх спорудив радгосп для своїх робітників. У кількох із них живуть педагоги. Незабаром у селі з'явиться ще одна нова вулиця, де теж одержать житло вчителі. Хотілося б назвати її Учительською.

Т. КУДРЯ,
спецкор «Молодого комунара».

Устинівський район.

СПОРТ СПОРТ СПОРТ

У більшості колективів фізкультури футбол — один із найпопулярніших видів спорту. Нині в області ним займається близько 25 тисяч чоловік, з якими працюють майже 6 тисяч активістів. До послуг спортсменів 750 футбольних полів, 26 міських і районних стадіонів. Проте ці бази використовуються не належним чином. Тож проблема масовості і майстерності далеко не розв'язана.

Останнім часом намітився спад у грі нашої провідної команди «Зірка». Її майже не поповнюють молоді перспективні гравці з колективів фізкультури і спортклубів. Навіть у таких у минуло-

РОСТИТИ ЗМІНУ

МАЙСТРАМ ШКІРЯНОГО

му футболних центрів, як Світловодськ, Знамянка, Олександрія, немає боєздатних команд, звідки можна запросити гравців у колектив майстрів.

Дуже мало команд бере участь у першості області з футболу. В цьому турнірі не виступають навіть представники вузів Кіровограда, заводів тракторних гідроагрегатів, «Червона зірка».

Низька класність футболістів пояснюється й тим, що занедбано навчально-тренувальний процес у

М'ЯЧА

спортивних секціях, групах дитячо-юнацьких спортивних шкіл області. Відсутні і досвідчені фахівці. Футболом займаються лише 38 штатних тренерів.

Недостатньо уваги приділяють цьому виду спорту спорткомітети, ради добровільних спортивних товариств, комсомольські, профспілкові активісти, господарські керівники.

Ці та інші факти наводились на обласній нараді, де було розглянуто питання розвитку футболу на Кіровоградщині. З допо-

віддю на ній виступив завідувач відділом пропаганди і агітації обкому Компартії України І. П. Оліфіренко.

Учасники наради визначили шляхи усунення недоліків, що заважають зробити крок уперед у напрямі масовості і майстерності. Особлива увага була приділена питанням створення умов для заняття футболом, зміцненню дисципліни в колективах фізкультури.

На нараді виступив секретар обкому Компартії України В. К. Дримченко.

У роботі наради взяла участь заступник голови обласного комітету С. М. Чабаненко.

БОРІТЬСЯ САМБО. У Коломиї на Івано-Франківщині відбулася першість України з боротьби самбо серед молоді 1963—64 років народження. В ній взяли участь і представники Кіровоградщини — вихованці тренера Володимира Михайловича Мезенцева. Призерами у своїх вагових категоріях стали студенти факультету фізвиховання педагогічного інституту Володимир Долгих (друге місце) та Олег Шполянський (третє).

У командному заліку наші земляки були сьомими.

ШАШКИ. Особиста першість центральної ради товариства «Спартак» із російських шашок серед дівчат закінчилася в Києві. На цьому турнірі десятикласниця Кіровоградської СШ № 13 кандидат у майстри спорту Тетяна Кубрак зайняла перше місце і здобула право грати в чемпіонаті ВДРПС.

ЛЕГКА АТЛЕТИКА. Зимова юнацька першість республіканської ради товариства «Спартак» з легкої атлетики проходила у Донецьку. Учні Олександрійської ДЮСШ № 1 серед юнаків, які виступали у другій групі (з їх було одинадцять), зайняли перше місце і очолили турнірну таблицю.

У манежі Київської школи вищої спортивної майстерності фінішувала міжвідомча першість України з легкої атлетики. У складі республіканської збірної авангардівці виступили вихованка тренера Володимира Костянтиновича Іванця із спортклубу «Зірка» десятикласниця Кіровоградської СШ № 5 першорозрядниця Тетяна Солюха. Вона в комплексному заліку з бігу на 1500 і 800 метрів зайняла друге місце. Тетяну включено до збірної команди республіки для участі в першості СРСР, що проходить наприкінці січня в Мінську.

НА ПІДИОМІ

Серед колективів фізкультури навчальних закладів системи профтехосвіти в області провідне місце займає колектив фізкультури Кіровоградського МПТУ № 2.

Щоб дізнатися про спортивне життя училища, досить побувати на заняттях, тренуваннях, котрі проводять М. Посторонко, В. Волошин, В. Фільштейн, С. Редозубов. Кожної суботи в училищі відбуваються старти здоров'я. На спортивні майданчики, бігові доріжки виходять викладачі. Запрошуються на змагання й учні, які готуються скласти залік з комплексу ГПО. Для вихованців, крім змагань за програмою спартакіади, щотижня організовуються ще дві стрибунки, спринтера, стрільця тощо.

В училищі є новий спортивний зал. Але адміністрація, активісти вирішили збудувати ще один, і недавно було закладено фундамент. Споруду зводять самі учні та шефи — колектив комбінату «Кіровоградважбуд».

— У залі, — говорять директор училища А. Ф. Кармазін, — зможемо тренуватися не тільки наші учні, а й жителі мікрорайону «Будівельник».

Взірцем для учнів у нас є педагоги, вихователі, майстри виробничого навчання, які багато вільного часу віддають фізичним вправам, заняттям різними видами спорту, знаходять в них відпочинок і насаду для праці. А серед учнів практично немає таких, хто б не займався фізкультурою, кожен

третій записався до спортивної секції. Майже 200 чоловік займається туризмом. На громадських засадах заняття проводить викладач В. В. Волошин та підготовлений ним інструктори. Походи проводяться щотижня. Організуються подорожі місцями революційної, бойової та трудової слави радянського народу. Туристський сезон щороку завершується зльотом на річці Корабельній (у Миколаївській області).

Щороку рада колективу фізкультури училища проводить республіканський юнацький турнір з класичної боротьби на приз пам'яті Героя Радянського Союзу О. С. Єгорова, ім'я якого носить училище. І хоча в цих змаганнях беруть участь сильні команди профтехучилищ з багатьох областей України, володарями призу незмінно лишаються кіровоградці. П'ять років команда училища утримує першість серед колективів навчальних закладів профтехосвіти Кіровоградщини.

На основі масовості відчутно певне зростання майстерності спортсменів. Кіровоградці добре знають вихованців училища призерів і переможців змагань на першості України «Трудових резервів» С. Туніка, С. Коханова, С. Оліфіренка, В. Брагара, В. Кононова, Д. Муллаголієва, О. Синька,

Ю. Кажанова; нещодавно звання кандидата в майстри спорту СРСР присвоєно борцю класичного стилю М. Задорожку та велогонщиці С. Філіповій.

Викладачі фізкультури В. Я. Фільштейн та М. І. Посторонко багато роблять для того, щоб спорт увійшов у побут учнів. Вони максимально ущільнюють час на уроках, використовують нестандартне обладнання.

Значну допомогу колективу фізкультури надає комітет комсомолу. Щороку серед груп проводиться конкурс на кращу організацію фізкультурно-масової роботи. Регулярно на стенді поруч із зведеннями про успіхи в навчанні, виконання практичних протставляються цифри про складання учнями груп нормативів комплексу ГПО.

«Кожному випускнику — значок ГПО!» — цим девізом керуються, плануючи масові заходи, складаючи розклад занять секцій.

Формування переконання про важливість занять фізкультурою, цілеспрямоване залучення юнаків і дівчат до занять спортом — один із важливих напрямів діяльності комсомольської організації училища, яка разом з колективом фізкультури проводить спільні заходи. Зокрема, організовано зустрічі з ветеранами спорту В. Л. Звержковським, Ю. А. Заминським, Т. Ф. Хоминською, тематичні вечори.

Заняття фізкультурою і спортом допомагають учням успішно освоювати навчальну програму, оволодівати азбукою професійної майстерності.

Ю. ДНІПРОВСЬКИЙ.

ДО ОТЧОЇ СЛАВИ

ЗУСТРІЧАЄ КРАСНОГІРКА

На честь 40-річчя створення підпільної комсомольської організації

«Спартак», яка діяла в ро-

ки Великої Вітчизняної вій-

ни на території Голованів-

ського району, секретаріат

обкому ЛКСМ України,

колегія обласного відділу

народної освіти, навчаль-

но-методична рада облас-

ного управління профтех-

освіти постановили створи-

ти обласний героїко-пат-

ріотичний клуб «Спартак».

Було затверджено раду клубу та сплановано її діяльність.

У програму роботи клубу «Спартак» включено відвідування підприємств Кіровограда, тематичні екскурсії «Тих днів не змовкне слава», відвідування музею героя громадянської війни В. Боженка, поїздки в Красногірку в музей «Спартак».

На учасників триденної поїздки чекають зустрічі з ветеранами війни, праці, партії і комсомолу. Продумана і культурна програма — відвідування театру імені Кропивницького, театру ляльок, диско-

туристична група має складатись із 30 чоловік

(включаючи 2-х керівників).

Цими днями в нашому музеї побували учасники клубу «Спартак», члени клубу юних слідопитів «Пошук» Глодської середньої школи Новоукраїнського району, школярі Вільшанського, Новомиргородського, Новоархангельського, Маловисківського, Олександрійського, Добровеличківського, Бобринецького районів. Вони ознайомились з матеріалами про подвиг героїчних месників, зустрілись із колишніми підпільниками і членами пошукового загону «Патріот».

А. СЕМЕНДЯЄВА, молодший науковий співробітник музею «Спартак», с. Красногірка, Голованівський район.

Баламути

Ця історія невинна, вона цілком достовірна, змієно лише імена дійових осіб і місце події. Автор розповідає про юнаків і дівчат, котрі стають на шлях самостійного життя.

ПЕРЕДМОВА

Спершу був намір почати розповідь із трагедії, яка раптовим і безжалюсним вулканом вибухнула одного літнього вечора. Проте підступитися до самісінького «кратера» події неможливо, не подолавши шляху від «підніжжя гори». Порівняння тут не випадкове. У кожному з нас живе свій вулкан — спить чи рветься назовні, тихо зітхає чи бурхливо келеоче.

...Прокинувшись після кількохгодинної операції, Вадим збагнув: з лікарні він швидко не вибереться. Потекли паморочливо довгі, нудні, з мультим, нестихаючим болем, дні. Мав час обмірковувати все. Несамовіт поринав у недавні події, що залишили свіжий болючий рубець не лише на тілі. Замислювався: вулкани бувають добрі і злі — залежно від того, в чийх грудах живуть. Та й вулкан — мабуть, надто гучно. Це привілей сильних. Нікчема ж — мізерний, боязкий — тліє. Може тому, що задрить? Може, не вчили його доброти й милосердя змалечку, з пелюшок? А тепер пізно? Тепер для нього люди — сторонні, перехожі. Жоден не придивився, не промовив: «Ти не так ідеш». Не показав, як йти.

Це зумів висловити Вадимів поет.

Як він ішов!

Струменіла дорога.

Далеч у жадібні очі текла,

Не просто ступали —

Співали ноги,

І тиша музику берегла.

Як він ішов!

Зачарований світом,

Натхненно і мудро творив ходу —

Так нові планети грядуть на орбіти

З шаленою радістю на виду!

З шаленим щастям і сміхом гарячим.

З гімном вулканним без музики й слів!..

* * *

В АДИМ чудово пам'ятає, як увійшов поет у його життя. Відчуває й головне — за що полюбив. Поет відкрив йому очі на поезію поетів і мудру, як саме життя. На той час, коли мати принесла йому тоненьку книжечку і Вадим прочитав на обкладинці «Тиша і грім», він ще не поринав у глибини людського пізнання, тож настрій мав безжурний і легкий, вдачу товариську і довірливу. Хлопець давно затамив; якщо мати з загадковим усміхом, якийсь особливим, тільки їй властивим жестом клала книжечку на стіл, то він не чіпав тієї книжечки, аж поки мати сама, закінчивши домашні справи та вповравшись із «маленькими клопотами» (так вона, вчителька молодших класів, називала роботи своїх учнів), не підсідала до нього і не відкривала принесену книжку. У свою чергу Олена Андріївна теж звикла, що син чекає цієї миті, і навіть пишався цим.

Жили вони дружно, сім'я була з таких, яку сусіди ставили за приклад не лише під час домашніх незгод, як то часто буває, а й при першій-ліпшій зручній нагоді. Микола Олексійович працював на заводі і заочно навчався в інституті. Правда, першопричиною візиря була не ця обставина, але Вадим пишався батьковим прагненням до знань, його переконанням, що «без науки сьогодні кроку не ступиш». Сусідкам, надто ж язикатій тітці Марфі, більмом у очі сиділо те, що Микола Олексійович не мав руки. Ні, співчували вони йому щиро, але хвалили перед своїми чоловіками (і це подобалося хлопцеві) тоді, коли «одоробало» котроїсь придибувало до двору напідпитку. Наступний тур починався зранку вихідного дня, бо з'ясувалося, що сусід учора зірвав хвіртку з петель, а сьогодні руки ніяк не стояли навісити знову. Тітка Марфа самотужки чіпляла тих кілька дощок до стовпчика і лаяла свого «дармоїда» ще гучніше. «У невірні руки не болять» — саме від неї почув Вадим про дядька Трохима. Спершу замислився: як же це? Навпаки, гадав, якщо не вміє, то довше буде морочитися з будь-якою дрібницею там, де роботи тої кіт наплавав. Ясна ж річ, і руки намучить. Та коли пізніше почув від тітки Марфи, що в її «сердечі» «руки не там вирости», вже не придивлявся до вайлуватого дядька Трохима, дійшло відразу: то сусідка збиткується спересердя. Таким чином відкрилася хлопцеві іронічна суть і першої тітчиної фрази.

Коли сусід у відповідь огризався, мати завжди просила сина зайти до хати, щоб не слухав лайок. Батько промовчував. А то якось промовив стиха: — Ти не бійся, не затуляй йому вуха. Швидше навчитися судити, добре це чи погано.

Мати трохи здивовано підвела брови, та батько неквапно провадив далі:

— Розумієш, отакі, як він, парубки думають, що лайка — це щось молодецьке. Насправді ж це ознака поганого виховання, низької культури, згоден? — несподівано звернувся до Вадима вже і хлопець так само неспішно, мимоволі наслідуючи батькову манеру, кивнув.

Син досі не знав подробиць, за яких батько позбувся лівої руки бо тої не любив розповідати, навіть згадувати про це. Відомо було, що знайшли снаряд, вирішили розрядити під валунами у скелі. «Безглуздо вийшло» — згадував Вадим сумовитий висновок батька, і параз бачилась його винувата посмішка. Відчувалося, що в такі хвилини батько теж бореться із наві'язливими спогадами. Перемагав їх швидше, ніж сніг. Лише одного разу Микола Сергійович виказав наболіле:

(Далі буде).

Створюються нові КМК

Нині у Світловодському районі працюють 208, комсомольсько-молодіжних колективів, причому 15 КМК створені зовсім недавно. Серед них колектив свино-комплексу колгоспу імені Чапаєва. Його члени з перших днів активно включилися у виконання підвищених соціалістичних зобов'язань, сумлінно готуються до Ленінського заліку.

Особливу увагу міськком комсомолу приділяє сфері обслуговування, де працює переважно молодь. Так, в універмазі «Комсомолец» та ресторані «Дніпро» нещодавно провели збори з порядком денним «Сфери обслуговування — комсомольську турботу», на яких комсомольці висловили чимало цінних пропозицій щодо поліпшення роботи своїх підприємств.

Т. КУРЛЮК, Світловодський район.

Володарі „Золотого диска“

НА ЧИСЛЕННІ ПРОХАННЯ ЧИТАЧІВ РОЗПО-
ВІДАЄМО ПРО НОВУ ПРОГРАМУ БІЛОРУСЬКО-
ГО ВОКАЛЬНО-ІНСТРУМЕНТАЛЬНОГО АНСАМБ-
ЛЮ «ПІСНЯРИ».

«До таких «Піснярів», яких ми бачимо сьогодні, нам треба ще звикнути». Ця думка критика про нову програму відомого колективу, з якою він тримісяччю тому виступив у Мінському Палаці спорту, свідчить про помітні зміни в творчій манері ансамблю. Тринадцять років тому на початку свого творчого шляху він одразу підкорив слухачів своєрідною культурою звучання з використанням фольклорних мотивів, імпровізацій, ефектних награвів. Однак при всьому цьому пісні в його виконанні вкладалися в канони звичайних естрадних комерів. Так тривало близько десяти років, поки не з'явилася «Пісня про долю», у якій тема шляху поета до свого народу передавалася засобами вокалу, хореографії, драматургії — тобто, ця композиція вже виходила за рамки чисто естрадного жанру. Вона не тільки викликала певні почуття у слухачів, а й давала їм привід для роздумів.

Це ж саме можна сказати й про нову програму, особливо першу її частину. Це цілісне сценічне полотно, всі елементи якого теж зв'язані однією темою — викриттям несправедливості буржуазного світу. Інтерпретує її керівник ансамблю В. Мулявін у ліричному, жартівливому і драматичному планах — відповідно до текстів пісень, в основі яких рання поезія Янки Купали.

Перша пісня «Пливе річенька», яку виконує В. Дайнеко, нагадує одну з найвідоміших, і мабуть, найкращих композицій В. Мулявіна «Александріна». Той же ступінчастий розвиток мелодії, ті ж об'єми електромузичні переливи. Далі соліст А. Кашеларов вводить слухачів у стихію народного танцю — звучить пустотлива «Як Людки не бачу». Після цього В. Мулявін у «Розладі» передає біль і гнів, які пронизували серце молодого Купали, коли він описував гірку долю свого народу. Майже

в кожній пісні наявні віртуозні скрипичні та фортепіанні награві, «заземлення» — просторіччя, імітація звучання селянської волини, а також імпровізації на ударних інструментах (А. Демешко). Найорганічніше музика поєднується з текстом у сатирично-викривальних композиціях, приміром, у «Як тут не сміятися».

Привертають увагу в новій програмі і чотири «нестандартних» пісні на вірші Роберта Бернса із циклу «Веселі жебраки». Автор музики до них І. Паливода відомий оригінальними аранжировками: це він додав чарівні штрихи до музичного малюнка пісні «Біловезька пуща». У виконанні «Піснярів» гумористично забарвлені стилізації шотландських народних пісень виявляються дивовижно близькими до білоруських. Особливо характерні у цьому відношенні «Мандрівний музикант», «Пісня поета».

Ансамбль експериментує в новому — епічному концертному жанрі. Його масштабність не виключає і пильної уваги до коротких експромтів, жартів, світлових і кольорових ефектів.

На початку грудня на Кубі проходив перший міжнародний фестиваль нової пісні «Варадеро-82». Перед його закриттям сцени найбільших залів Гавани віддали в розпорядження найпопулярніших виконавців, серед яких і «Пісняри». Публіка в театрі імені Карла Маркса була в захваті від виступу білоруських артистів. А місцева преса відзначила, що найцінніше в їх творчій манері — синтез переродженої краси народних мелодій і сучасного динамічного звучання.

І ще одна радість у колективі — недавно Всесоюзна фірма грамзапису «Мелодія» нагородила його «Золотим диском». «Пісняри» — перший вітчизняний естрадний ансамбль, удостоєний такої відзнаки.

Н. ГРИГОР'ЄВА.

Кожне місто, село, підприємство, учбовий заклад прагне мати свою дискотеку. Декому здається, що варто тільки організувати її, і все стане на свої місця. Закуповується апаратура, ведуться переговори щодо приміщення, з особливим завзяттям оформляється зал. Та от організаторські турботи позаду: є просторий зал для танців, світломузика.

Але після двох-трьох вечорів стає зрозуміло, що бажаних результатів годі й сподіватися. Усе звелось до звичайнісіньких танців. Головним же завданням дискотеки є виховання естетично розвиненої, культурної людини з широким кругозором. Саме поняття дискотека означає сховище музичних записів. Тобто це щось схоже на бібліотеку, куди приходять люди, щоб почерпнути

ДИСКОТЕКА — ЦЕ ЗНАЧНО СЕРЬОЗНІШЕ

знання. Ії ще можна порівняти з театром, концертним залом, де отримуєш естетичну насолоду і збагачуєшся духовно. Але ні в якому разі таку серйозну синтетичну форму виховання, як дискотека, не можна зводити до рівня звичайного бару, куди приходять передусім для того, щоб випити, а вже потім, можливо, послушати музику, потанцювати.

Візьмемо для прикладу нашу дискотеку. Коли підготуємо розважальну програму — усі в захопленні. Зовсім інше ставлення до серйозної музики. Орган-

на музика П. С. Баха мало кого зацікавила. Те ж саме із програмою по рок-опері О. Рибникова «Зірка і смерть Хоакіна Мур'єти». Зате коли оголошується танцювальна музика, пасивних не залишається. І така картина не тільки у нас, це хвороба багатьох дискотек. Молоді люди чомусь думають, що існують ці клуби лише для розваг. Ще гірше, що так вважають і деякі організатори дискотек. Такий підхід до справи приносить більше шкоди, ніж користі.

На мою думку, немає

потреби скрізь і всюди влаштовувати ось такі псевдодискотеки. Краще було б ширше залучати молодь до участі в художній самодіяльності. Активна дія завжди краща від пасивного спостереження.

Може скластися враження, ніби я згадував дискотеку. Ні. Вони потрібні. Але організувати їх треба там, де є можливість готувати програми політично грамотні, на високому естетичному рівні, цікаві.

С. ЛЕВКОВ,
вихователь Гайворонського СПТУ № 5.

На знімку: солістка ансамблю «Степівчанка» Кіровоградського педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна, студентка другого курсу музично-педагогічного факультету Вілена ПАВЛОВСЬКА.

Фото В. ГРИБА.

РЕПЛІКА

ТРОЯНДИ АЛЛИ ХРОС І ПОЇЗД ЮНОСТІ

На початку 1983 року листи з проханнями надрукувати ноті і тексти нових пісень починалися в «Диск-зал» як із рога достатку. Цей бурхливий потік замовлень узяв початок із новорічних передач. Іх Центральне телебачення по вінці заповнило композиціями, котрі в ефірі доти не звучали, і тим самим відстроїло виконання редакцією прохань деяких наших дописувачів. Адже багато хто за один раз не встиг запам'ятати назв пісень, а також прізвищ авторів музики та слів; наведені ж деякими читачами кілька рядків — надто нечіткий орієнтир для пошуку. І часто працівники редакції не можуть визначити, про яку пісню йде мова в листі-замовленні. С. Цапко із Новгородки і Н. Андрук із села Грушви Ульяновського району свою улюблену пісню, котру ми сьогодні

вміщуємо в газеті, чули по радіо і з голубого екрана вже кілька місяців. І весь цей час в обох дівчат, очевидно, поганю працювали приймачі і телевізори, зухвало перекручуючи назву твору Р. Паулса і А. Вознесенського. До вуха Світлани несправна апаратура донесла всього «Тисяч роз», а Наталі — «Миллион Аллы Хрос».

Не треба забувати правило «Сім раз відмір, а раз відріж». Тобто, що слід сім разів подумати, перш ніж написати (і не лише в редакцію), а написавши, ще стільки ж разів перевірити.

І пояснити все, що може викликати сумнів. Наприклад, нам дуже хотілося б довідатися, на якій залізничці Світлана Цапко бачила «поезд юности» «Ксения Георгинадзе» і яке відношення він має до «Диск-залу»...

Н. ДАНИЛЕНКО.

Миллион роз

Музика Р. ПАУЛСА Стихи А. ВОЗНЕСЕНСКОГО

Жил-был художник один,
Домик имел и холсты,
Но он актрису любил,
Ту, что любила цветы.
Он тогда продал свой дом,
Продав картины и ковры,
И на все деньги купил
Целое море цветов.

ПРИПЕВ

Миллион, миллион,
Миллион алых роз
Из окна, из окна,
Из окна видишь ты.
Кто влюблен, кто влюблен,
Кто влюблен и всерьез,
Свою жизнь для тебя
Превратит в цветы.

Утром ты встаешь у окна:
Может, сонна ты с ума —
Как продолжение сна.
Площадь цветами полна.
Похолодеет душа,
Что за богатч здесь чудит,
А под окном, чуть дыша,
Бедный художник стоит.

ПРИПЕВ

Встреча была короткая —
В ночь её поезд увез.
Но в её жизни была
Песня безумная роз.
Прожил художник один.
Много он бед перенес.
Но в его жизни была
Целая площадь цветов.

ПРИПЕВ:

Редактор Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

Я проти такого «мистецтва»

Можливо, я й не писав би цього листа, якби не пішов у Палац культури шахти «Світлопільська» послухати ужгородський вокально-інструментальний ансамбль «Музики», що виступав у нашому місті. Дуже шкода, що нічим було виміряти силу звуку, який посилав

в зал 12 динаміків. Здавалося, що ось-ось мають власти стіни і стеля. Виконували пісні були беззмисовні. А коли вже якийсь зміст і був, то його важко було вловити у цій галасливій на-кафонії. Невже є необхідність приголомшувати людей ось таким «мис-

тецтвом». Шум у 130 децибел здатний убити людину...

А поводження артистів на сцені? Це неповага до людей. Хочеться запитати: «Хто затверджує програму таким гастролерам перед тим, як вони вийдуть на рес-

публіканську сцену? Я проти подібного «мистецтва». Справжнє мистецтво повинне давати духовну насолоду, говорити про прекрасне.

Ф. БОНДАРЧУК,
інженер шахти «Світлопільська»,
м. Олександрія.

ДУМКА ЧИТАЧА

«Молодой коммунар» —
орган Кировоградского
областного комитета
ЛКСМ Украины.

На украинском языке.

НАША АДРЕСА:

316050, МСП,
м. Кировоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відповідального секретаря — 2-46-87; відділу комсомольського життя — 2-46-57; листів і масової роботи — 2-45-36; пропаганди — 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-45-35; оголошень — 2-56-65; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Індекс 61103.

Обсяг 0,5 друк. ар.

Зам. № 39.

Тираж 55 500.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.